

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-02558/2013-ERU

V Jihlavě dne 11. dubna 2013

Číslo jednací: 02558-9/2013-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. KO-02558/2013-ERU zahájeném Energetickým regulačním úřadem dne 13. března 2013 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, kterým je společnost ALPINE Bau CZ, s.r.o., IČ: 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, ve věci podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost ALPINE Bau CZ, s.r.o., IČ: 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, se tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, prováděl dne 12. září 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Bohumín, městská část Záblatí, ulice Anenská č. p. ■, výkopové práce pro vybudování kanalizace v přímé souvislosti s realizací stavby „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu, když došlo k úniku zemního plynu do ovzduší po dobu 30 minut v celkovém množství 499 m³ s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu odběrateli, dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Dle ust. § 91a odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení, společnosti ALPINE Bau CZ, s.r.o., IČ: 45192286,

se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) téhož zákona ukládá **pokuta ve výši 40 000 Kč** (slovy: čtyřicet tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 03413.

III. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti ALPINE Bau CZ, s.r.o., IČ: 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 034131.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 13. března 2013 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností ALPINE Bau CZ, s.r.o., IČ: 45192286, se sídlem Jiráskova 613/13, 757 43 Valašské Meziříčí (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 12. září 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Bohumín, městská část Záblatí, ulice Anenská č. p. ■, výkopové práce pro kanalizaci v přímé souvislosti s realizací stavby „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontroly, zahájené dne 21. listopadu 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontrola byla provedena na základě pověření Úřadu č. j. 14911-2/2012-ERU ze dne 9. listopadu 2012, vydaného ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. V rámci kontroly bylo provedeno dne 21. listopadu 2012 místní šetření a byl z něho pořizen záznam č. j. 14911-7/2012-ERU. Při provedeném

šetření byly účastníkem řízení Úřadu předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontroly.

II. Kontrolní zjištění

Při kontrole bylo zjištěno, že účastník řízení prováděl dne 12. září 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Bohumín, městská část Záblatí, ulice Anenská č. p. ■, výkopové práce pro vybudování kanalizace v přímé souvislosti s realizací stavby „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská“, kdy došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší po dobu 30 minut v celkovém množství 499 m³ s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin, v jehož důsledku došlo k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu odběrateli.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení bylo okamžitě nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, tj. společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., IČ: 27935311, se sídlem Plynárenská 499/1, 657 02 Brno, který z místa aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu. Zjištěné skutečnosti o důsledcích počínání účastníka řízení v ochranném pásmu zařízení distribuční soustavy jsou uvedeny v Záznamu společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., o poškození plynárenského zařízení ze dne 12. září 2012. O provedeném poškození plynárenského zařízení byl pořízen písemný záznam do Denního záznamu stavby, list č. B, strana č. 210952 a č. 210953, vedeného v rámci stavebního deníku.

Šetřením Úřadu bylo zjištěno, že stavebně technická činnost byla realizována na základě Smlouvy o dílo ze dne 28. června 2012, ve které se účastník řízení zavázal k provedení stavby „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská“. Objednatel díla byla společnost KR OSTRAVA a.s. IČ: 25890981, se sídlem Slívova 1946/7, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava.

Vyjádření o existenci plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby, spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení a s informativním zákresem situace do mapových podkladů, bylo správcem plynárenského zařízení vydáno dne 13. prosince 2011 pod zn. 5000560936, s platností dvou měsíců.

Vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníku řízení prokazatelně známa z vyjádření správce plynárenského zařízení, tj. společnosti RWE Distribuční služby, s.r.o., ze dne 13. prosince 2012, pod zn. 5000560936. Projektant stavby kanalizace, společnost KONEKO, spol. s r.o., IČ 00577758, se sídlem Výstavní 2224/8, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava 9, požádal o přesné vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu. To bylo v zájmovém území výstavby společností RWE Distribuční služby, s.r.o., prokazatelně

zaměřeno a následně vyznačeno barvou, což vyplývá z Protokolu o vytyčení plynárenského zařízení ze dne 2. července 2012 ke stanovisku pod zn. 5000560936.

K samotnému poškození došlo při výkopu rýhy pro splaškovou kanalizaci, kdy plynárenské zařízení bylo vytyčeno, následně nalezeno a obnaženo ručně kopanou sondou. Plynárenská přípojka byla před začátkem výkopu ručně odkopána, a tím bylo určeno její přesné uložení. Strojník kolového rýpadla, který je zaměstnancem účastníka řízení, při odběru výkopové zeminy navazujícího výkopu kanalizační rýhy nedopatřením lžící bagru zavadil o plynárenskou přípojku, a tím ji následně poškodil.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. KO-14911/2012-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. K023212 o výsledku kontroly ze dne 8. ledna 2013, se kterým byl zplnomocněný zástupce účastníka řízení, pan [REDAKCE], dne 13. února 2013 prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

Účastník řízení se k protokolu o výsledku kontroly písemně vyjádřil dne 15. února 2013, a to podáním námitek proti Protokolu č. K023212, kde uvádí, že poškozená plynovodní přípojka byla před zahájením výkopu rýhy řádně vytyčena a následně také ručně odkopána a obnažena. K porušení plynovodní přípojky došlo až v době, kdy probíhal následný strojní výkop rýhy splaškové kanalizace, vzdálený minimálně 1 metr od obnažené plynovodní přípojky, tedy nacházející se již mimo ochranné pásmo plynovodního zařízení, a to při vytahování lžice bagru naplněné výkopovou zeminou, kdy nedopatřením došlo k narušení plynovodního zařízení z důvodu snížené viditelnosti strojníka, provádějícího práce z vozovky přes hranu výkopu a ne v ose kanalizace, z důvodu složitosti umístění sítí a prostorových důvodů. Dále účastník řízení z výše uvedeného odvozuje, že nedošlo k poškození plynovodní přípojky z důvodu porušení povinnosti zhotovitele před prací a při práci v ochranném pásmu plynovodního zařízení, nýbrž k nechtěnému poškození vedení na již obnaženém a viditelném plynovodním zařízení. Závěrem pak účastník řízení konstatuje, že opravu vedení a únik plynu řádně a včas správci sítě uhradil.

Dne 18. února 2013 pod č. j. 14911-24/2013-ERU vydal kontrolní orgán rozhodnutí o námítce kontrolované osoby proti Protokolu č. K023212 č. j. 14911-22/2012-ERU ze dne 8. ledna 2013, kterým podané námítky vztahené k věci možného doplnění obsahu kontrolního zjištění o skutečnosti, které tvrdil účastník řízení ve svém přípisu ze dne 15. února 2013, přijmul a vyhověl jim. V souvislosti s tím byl změněn text obsažený v oddílu 2/ strany 2 a 3 písemného vyhotovení Protokolu č. K023212. Např. bylo doplněno upřesnění, že kolové rýpadlo bylo vzdáleno minimálně 1 metr od obnažené plynovodní přípojky a nedopatřením, z důvodu snížené viditelnosti, z vozovky přes hranu výkopu naplněnou lžící bagru zavadil

o plynárenskou přípojku, a tím ji následně poškodil. Dále bylo doplněno, že účastník řízení uvádí, že nedošlo k poškození plynovodní přípojky z důvodu porušení povinnosti zhotovitele před a při práci v ochranném pásmu plynárenského zařízení, nýbrž k nechtěnému poškození vedení na již obnaženém a viditelném plynovodním zařízení. Ostatní kontrolní zjištění obsažená v textu a závěr protokolu č. K023212 č. j. 14911-22/2012 ze dne 8. ledna 2013 kontrolní orgán nezměnil.

IV. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední. Zahájení správního řízení bylo účastníku řízení sděleno oznámením o zahájení správního řízení č. j. 02558-1/2013-ERU dne 13. března 2013 s poučením o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu.

Správní orgán převzal do správního spisu dne 18. března 2013 kontrolní spis, sp. zn. KO-14911/2012-ERU, o čemž vyhotovil záznam o vložení do spisu č. j. 02558-3/2013-ERU. Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající z kontrolního spisu sp. zn. KO-14911/2012-ERU za zcela dostačující a sám z moci úřední další dokazování v průběhu správního řízení nedoplnil.

Účastník řízení dne 20. března 2013 zaslal své vyjádření, které Úřad obdržel dne 26. března 2013. Účastník řízení v něm uvádí své stanovisko a poukazuje na skutečnosti, které by podle jeho názoru měl vzít Úřad v rámci správního uvážení v potaz při posuzování jeho odpovědnosti za správní delikt, případně při rozhodování o výši pokuty. Účastník řízení konkrétně poukazuje na následující skutečnosti:

1) Účastník řízení apeluje na správní orgán, aby přihlédl zejména k okolnostem, za nichž k možnému porušení došlo, a to zejména k tomu, že k poškození došlo při provádění veřejně prospěšné stavby, kdy veškeré stavební práce byly prováděny na základě pravomocného stavebního povolení a v souladu s řádně uzavřenou smlouvou o dílo a kdy účastník řízení usiloval o pokud možno co nejrychlejší provedení celého díla, neboť si byl vědom toho, že probíhající stavební práce, zejména dopravní omezení provozu na místní komunikaci, prašnost a hluk, respektive vibrace, nutně narušují životní podmínky místních obyvatel a představují pro ně zvýšenou fyzickou i psychickou zátěž. Uvedenou skutečnost dle vyjádření samotného účastníka řízení v průběhu provádění díla ocenil i samotný investor – město Bohumín. Toto zvýšené úsilí o zkrácení doby provádění díla, a tím i o snížení zátěže místních obyvatel, bylo také patrné, dle vyjádření účastníka řízení, důvodem pochybení z jeho strany. Dále účastník řízení konstatuje, že jinak řádně plnil veškeré podmínky stanovené ze strany správce plynárenského zařízení, zejména zásadně prováděl veškeré práce v ochranném pásmu ručně a neopomněl ani na ručně kopané sondy ke stanovení hloubkového uložení dotčené plynovodní přípojky, jak vyplývá i z průběžně prováděné fotodokumentace.

2) Účastník řízení také poukazuje na způsob, jakým ke spáchání správního deliktu došlo. K poškození plynovodní přípojky došlo nedopatřením, a to lžící kolového rypadla, které se však fyzicky nacházelo a pracovalo již mimo ochranné pásmo plynárenského zařízení a pokračovalo ve výkopu kanalizační rýhy. K poškození došlo i přesto, že strojník rypadla byl ze strany účastníka řízení řádně proškolen o existenci plynovodní přípojky v prostoru výkopu rýhy, kdy tato přípojka byla řádně vytyčena a před zahájením výkopu rýhy byla také v místě křížení s kanalizační rýhou v šířce 1,5 metru ručně obnažena.

3) Účastník řízení apeluje na správní orgán, aby vzal v potaz rovněž minimální následky, které byly porušením plynovodní přípojky způsobeny. K přerušení dodávky zemního plynu došlo na relativně krátkou dobu, tj. zhruba na 5 hodin, než byla plynovodní přípojka opět zprovozněna a rovněž samotný únik plynu trval jen krátce, a to po dobu asi 30 minut, přičemž byl postižen pouze jeden koncový odběratel. Rovněž rozsah poškození byl relativně malý, protože otvor dosahoval cca 2,9 cm². Dále dle účastníka řízení nelze pominout ani skutečnost, že způsobené poškození neprodleně oznámil místně příslušnému správci plynárenského zařízení, zajistil opravu a asistoval při ní a škodu bez odkladu uhradil.

Závěrem svého vyjádření účastník řízení konstatuje, že lze dospět k závěru, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno za daných okolností požadovat, aby porušení dotčené povinnosti zabránil, a že z tohoto důvodu není ve smyslu ust. § 91d odst. 1 energetického zákona dána jeho odpovědnost za správní delikt. Z tohoto důvodu účastník řízení žádá Úřad, aby zvažil shora uvedené okolnosti a případně upustil od uložení pokuty.

Správní orgán zaslal dne 20. března 2013 oznámení o dokazování vedeném pod č. j. 02558-5/2013-ERU, ve kterém účastníka řízení informoval o tom, že dne 27. března 2013 v 10:00 hod na adrese dislokovaného pracoviště Úřadu, Partyzánská 1/7, 170 00 Praha 7, kancelář č. 1126, bude provedeno dokazování mimo ústní jednání, a to tak, že správní orgán v rámci tohoto dokazování bude provádět důkaz listinou, a to in concreto listinami uvedenými ve správním spise č. j. 02558/2013-ERU. Uvedené oznámení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 20. března 2013.

Stejného dne 20. března 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení také usnesení vedené pod č. j. 02558-4/2013-ERU, kterým uložil účastníkovi řízení povinnost předložit do 7 dnů od převzetí uvedeného usnesení kopii výkazu zisku a ztrát za minulé a aktuální účetní období nebo jiný obdobný doklad, kterým by účastník řízení doložil své aktuální hospodářské výsledky či majetkové poměry. Uvedené usnesení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 20. března 2013. Uvedené požadované podklady dosud Úřadu účastník řízení nezaslal.

Správní orgán provedl dne 27. března 2013 v 10:00 hod v souladu s ust. § 53 odst. 6 správního řádu dokazování mimo ústní jednání, při kterém se oprávněná úřední osoba bez přítomnosti dalších osob seznámila s obsahem jednotlivých listin obsažených ve správním spise č. j. 02558/2013-ERU, o čemž byl vyhotoven protokol o provedení důkazu listinou vedený pod č. j. 02558-7/2013-ERU, který byl vložen do správního spisu.

Dne 28. března 2013 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 02558-8/2013-ERU, které mu bylo doručeno téhož dne. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení, s ohledem na to, že účastník řízení zaslal své vyjádření, avšak nenavrhl provedení dalších důkazů a neučinil ani jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Popis skutkového stavu věci

Zemní práce v obci Bohumín, městská část Záblatí, na ulici Anenská č. p. ■, byly prováděny na základě smlouvy o dílo ze dne 30. července 2012. Předmětem této smlouvy bylo provedení stavby: „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská SO 01 Kanalizace ul. Rovná, Sokolská, Stará, Anenská, SO 02 Kanalizace ul. Anenská.“. Objednatelem stavby bylo město Bohumín, hlavním dodavatelem výše uvedené stavby vodního díla byla společnost KR OSTRAVA a.s., IČ 25890981, se sídlem Slívova 1946/7, 710 00 Ostrava-Slezská Ostrava, zhotovitelem byl pak účastník řízení.

Existence plynárenského zařízení byla účastníkovi řízení známa z vyjádření správce plynárenského zařízení, Protokolu o vytyčení plynárenského zařízení a projektové dokumentace. Vyjádření o existenci plynárenského zařízení v zájmovém území výstavby spolu s vymezením podmínek pro provádění zemních výkopových prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení bylo vyžádáno prostřednictvím projektanta stavby a následně vydáno správcem plynárenského zařízení. Přesná poloha plynárenského zařízení byla v zájmovém území výstavby prokazatelně zaměřena, viz protokol o vytýčení plynárenského zařízení ze dne 2. července 2012 ke stanovisku č. j. 5000560936 s platností dvou měsíců. Rovněž ze zápisu o předání staveniště ze dne 28. června 2012 vyplývá, že účastníkovi řízení byla předána vyjádření správců sítí a v nich uvedené podmínky, které musí účastník řízení při stavební činnosti dodržovat.

Účastník řízení prováděl dne 12. září 2012 zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Bohumín, městská část Záblatí, na ulici Anenská č. p. ■, přičemž při výkopových pracích pro kanalizaci, název stavby: „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská SO 01 Kanalizace ul. Rovná, Sokolská, Stará, Anenská, SO 02 Kanalizace ul. Anenská.“ došlo k poškození středotlaké plynovodní

přípojky PE DN 32. K samotnému poškození došlo při výkopu rýhy pro splaškovou kanalizaci, kdy plynárenské zařízení bylo vytyčeno a následně nalezeno a obnaženo ručně kopanou sondou. Plynárenská přípojka byla před začátkem výkopu ručně odkopána, a tím bylo určeno její přesné uložení. Strojník kolového rýpadla při odběru výkopové zeminy navazujícího výkopu rýhy splaškové kanalizace vzdáleného minimálně 1 metr od obnažené plynovodní přípojky nedopatřením, z důvodu snížené viditelnosti z vozovky přes hranu výkopu, naplněnou lžící bagru zavadil o plynárenskou přípojku, a tím ji poškodil, v důsledku čehož došlo k úniku zemního plynu do ovzduší v množství 499 m³ v délce trvání 30 minut. V důsledku poškození zařízení plynárenské distribuční soustavy došlo současně k přerušení dodávky zemního plynu jednomu konečnému zákazníkovi zhruba po dobu 5 hodin.

Vzniklé poškození středotlakého plynárenského zařízení bylo okamžitě nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který z místa aktivního zásahu pořídil podrobnou fotodokumentaci o rozsahu poškození a následně zajistil jeho fyzickou opravu.

VI. Právní hodnocení

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona se dopustí právnická nebo podnikající fyzická osoba tím, že poruší některý ze zákazů stanovených v ust. § 46 odst. 8 až 10 nebo ust. § 68 odst. 3 nebo některou z povinností stanovených v ust. § 46 odst. 12 nebo 13 energetického zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona v návaznosti na porušení zákazu stanoveného v ust. § 68 odst. 3 téhož zákona.

Z ust. § 68 odst. 3 energetického zákona přitom vyplývá, že v ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Toto ustanovení stanoví skutkovou podstatu správního deliktu ohrožovacího.

Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo něj navíc ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení. Uvedené ustanovení tak představuje též kategorický zákaz určitého jednání v ochranném pásmu a to tak, aby nedošlo k jeho narušení. Z uvedeného ustanovení vyplývá mimo jiné i povinnost osob provádějících práce v ochranném pásmu počínat si takovým způsobem, aby nemohlo dojít k poškození plynárenského zařízení.

V uvedeném případě je následkem obsaženým ve skutkové podstatě správního deliktu poškození plynárenského zařízení a trestat tak lze pouze pachatele, který se dopustil jednání (provádění činnosti v ochranném pásmu či mimo něj), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. pachatele, který přímo svou činností plynárenské zařízení poškodil. V daném případě tak není pochyb o tom, že to byl účastník řízení, který prováděl zemní práce

prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky.

Správní orgán se tak při posuzování správního deliktu účastníka řízení mimo jiné zabýval skutkovým průběhem jeho jednání (tedy zejména, zda činnost prováděl v ochranném pásmu a zda věděl, že činnost, kterou provádí, podléhá omezení ve smyslu energetického zákona), dále pak mimo jiné otázkou, zda účastník řízení prováděl zemní práce s maximální opatrností.

Z ust. § 68 odst. 2 energetického zákona vyplývá definice ochranného pásma, přičemž tímto se rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení, který činí u nízkotlakých a středotlakých plynovodů a plynovodních přípojek, jimiž se rozvádí plyn v zastavěném území obce 1 m na obě strany od půdorysu, u ostatních plynovodů a plynovodních přípojek 4 m na obě strany půdorysu a u technologických objektů 4 m od půdorysu.

Tím, že účastník řízení prováděl dne 12. září 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Bohumín, městská část Záblatí, na ulici Anenská č. p. ■, výkopové práce pro kanalizaci, název stavby: „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská SO 01 Kanalizace ul. Rovná, Sokolská, Stará, Anenská, SO 02 Kanalizace ul. Anenská.“, při kterých došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, postupoval tak v rozporu s dikcí ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Účastník řízení svým jednáním způsobil únik zemního plynu do ovzduší v délce trvání 30 minut a v délce trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu odběrateli.

Správní orgán bezpochyby prokázal, že účastník řízení prováděl svou činnost v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 2 písm. a) energetického zákona, tedy v oblasti souvislého prostoru 1 metru od středotlaké plynovodní přípojky. Ochranné pásmo jako takové přitom vzniká dnem nabytí právní moci územního rozhodnutí o umístění stavby nebo souhlasu s umístěním stavby, přičemž pokud není podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vyžadován ani jeden z těchto dokladů, potom dnem uvedení plynárenského zařízení do provozu. Tím, že účastník řízení svým jednáním narušil plynárenské zařízení jako takové, není pochyb o tom, že svou činnost prováděl v prostoru ochranného pásma.

Správní orgán v rámci řízení rovněž prokázal, že vlastní existence plynárenského zařízení byla účastníku řízení známa z vyjádření správce plynárenského zařízení, Protokolu o vytyčení plynárenského zařízení a projektové dokumentace. Účastník řízení si tak měl být vědom, že se při provádění této činnosti nachází v ochranném pásmu plynárenského zařízení, a má tedy povinnost postupovat v souladu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona. Přesto takto nepostupoval.

K samotnému poškození středotlaké plynovodní přípojky došlo při provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu, při kterých došlo k poškození této přípojky v rozporu s ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Ust. § 68 energetického zákona zakazuje v ochranném pásmu plynárenského zařízení provádět činnosti, které by mohly ve svých důsledcích ohrozit tato zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Tento kategorický zákaz je tedy legislativně upraven z důvodu ochrany plynárenských zařízení, kolem kterých se ochranné pásmo nachází. Smyslem uvedeného ustanovení tak nemůže být pouze zákaz činností obecně nebezpečných, ale všech činností, které by toto zařízení mohly ohrozit, tj. i běžných činností prováděných tak, že k ohrožení plynárenského zařízení dojde. Je tedy nezbytné provádět veškeré pracovní činnosti v ochranném pásmu plynárenského zařízení tak, aby nedošlo k jeho aktivnímu či pasivnímu zasažení. Provádění zemních prací prostřednictvím strojního mechanismu v místě, kde se nachází ochranné pásmo zařízení plynárenské soustavy, takovouto činností nepochybně je. Způsob jak naplnit porušení tohoto zákazu energetický zákon nestanoví, činí fyzické osoby podnikající a právnické osoby však plně odpovědnou za výsledek. Nadto správní orgán uvádí, že postup účastníka řízení v posuzovaném případě přitom nelze chápat jako bdělý postup ve smyslu ust. § 68 odst. 3 věta druhá energetického zákona.

Dalším znakem zákazu provádění činností v ochranném pásmu ve smyslu ust. § 68 odst. 3 energetického zákona je, že tyto činnosti nesmí za žádných okolností ohrozit plynárenské zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Spolehlivost provozu je přitom nutné chápat jako stav, kdy zařízení umožňuje nepřetržitý provoz a dodávky směrem k určeným zákazníkům. Bezpečnost provozu nadto představuje stav, kdy nemůže dojít k ohrožení života, zdraví nebo majetku osob.

Účastník řízení svým jednáním způsobil únik zemního plynu do ovzduší po dobu 30 minut a poruchový prostoje po dobu 5 hodin. Svým jednáním tak ohrozil spolehlivost a bezpečnost provozu dotčeného plynárenského zařízení.

Správní orgán zjistil a prokázal, že účastník řízení v rozporu s ust. § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 12. září 2012 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Bohumín, městská část Záblatí, na ulici Anenská č. p. ■■■, výkopové práce pro kanalizaci, název stavby: „Kanalizace Bohumín m. č. Záblatí ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská SO 01 Kanalizace ul. Rovná, Sokolovská, Stará, Anenská, SO 02 Kanalizace ul. Anenská.“, čímž došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky PE DN 32, a touto činností v konečném důsledku ohrozil spolehlivost a bezpečnost jejího provozu.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. V této souvislosti se správní orgán nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže niče změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. § 3 odst. 1 trestního zákona a § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení poškodil středotlakou plynovodní přípojku PE DN 32 v konečném důsledku pak znamenající únik zemního plynu do ovzduší po dobu 30 minut a s délkou trvání poruchového prostoje po dobu 5 hodin, došlo k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť byl narušen zájem společnosti na nepřetržitém provozu plynárenského zařízení a současně zájem na ochraně života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob, který byl daným jednáním ohrožen. Správní orgán tak má za prokázané, že byla naplněna i materiální stránka uvedeného správního deliktu.

Nad rámec výše uvedeného se správní orgán také zabýval vyjádřením účastníka řízení ze dne 20. března 2013, které Úřad obdržel dne 26. března 2013 a ve kterém uvádí své stanovisko a poukazuje na skutečnosti, jež by podle jeho názoru měl vzít Úřad v rámci správního uvážení v potaz při posuzování odpovědnosti za správní delikt, případně při rozhodování o výši pokuty.

Správní orgán konstatuje, že k důvodům uvedeným v bodu 1) vyjádření bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty (viz dále), nicméně samotný fakt narušení plynárenského zařízení strojní mechanizací je neoddiskutovatelný a sám účastník řízení ho nijak nezpochybňuje, pouze uvádí důvody a okolnosti, za jakých se tak stalo. To, že pochybení ze strany účastníka řízení bylo způsobeno jeho zvýšeným úsilím o zkrácení doby provádění díla, a tím i o snížení zátěže místních obyvatel, bere správní orgán na vědomí a přihlédne k tomu při stanovení výše pokuty.

Také k poukazování účastníka řízení na způsob, jakým ke spáchání správního deliktu došlo (viz bod 2 jeho vyjádření), správní orgán rovněž přihlédl při stanovení výše pokuty. Správní orgán však podotýká, že skutečnost, že nejdříve byla plynovodní přípojka obnažena

ručně, a pak byla následně poškozena nedopatřením lžící kolového rypadla, je politováníhodná okolnost, nicméně to nic nemění na skutečnosti, že se výše uvedený skutek stal.

K námitce účastníka řízení uvedenou v bodu 3) jeho vyjádření, že by měl správní orgán vzít v potaz rovněž minimální následky, které byly porušením plynovodní přípojky způsobeny, správní orgán konstatuje, že k přerušení dodávky zemního plynu došlo na zhruba 5 hodin, než byla plynovodní přípojka opět zprovozněna, přičemž postižen byl jeden koncový odběratel. Rovněž došlo k úniku plynu do ovzduší v množství 499 m³ po dobu 30 minut, když otvor na poškozené plynovodní přípojce dosahoval cca 2,9 cm². Správní orgán však bere v potaz, že byla vzniklá škoda následně bez odkladu uhrazena. V této souvislosti správní orgán opět konstatuje, že výše uvedené skutečnosti vzal v úvahu a přihlédl k nim při stanovení výše pokuty.

K námitce účastníka řízení týkající se možné existence liberačních důvodů dle ust. § 91d odst. 1 energetického zákona správní orgán uvádí, že se neztotožňuje se závěrem účastníka řízení, a to zejména proto, že při provádění výkopových prací byl v ochranném pásmu plynárenského zařízení použit strojní mechanismus, v důsledku čehož pak došlo k poškození středotlaké plynovodní přípojky. Také vzniklé následky nelze považovat za zanedbatelné, neboť došlo k masivnímu úniku zemního plynu, doba přerušení dodávky plynu činila 5 hodin a došlo rovněž k přerušení dodávky zemního plynu 1 odběrateli. Správní orgán nad to podotýká, že účastník řízení je povinen v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské distribuční soustavy konat tuto pracovní činnost tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození, k čemuž však v projednávaném případě došlo. Správní orgán tak konstatuje, že účastník řízení nevyložil veškeré úsilí, které bylo v přímé souvislosti se způsobem prováděné činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské soustavy požadováno a ne zvolil pro tuto činnost takový stupeň obezřetnosti a míru opatrnosti, aby k poškození středotlakého plynárenského zařízení nedošlo.

Tímto svým výše uvedeným jednáním se dopustil účastník řízení správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení pokuty.

VII. Uložení pokuty

Správní orgán se nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, nicméně nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt

podle ustanovení § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona. Úřad proto přistoupil k uložení pokuty v takové výši, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. m) energetického zákona, lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení zahájeném dne 13. března 2013 v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě Úřad přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Charakteristickým znakem tzv. správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu uvedených prací počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy, v daném případě zájem na ochraně zařízení plynárenské soustavy a zájem na bezporuchové dodávce plynu pro jeho konečné zákazníky. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv pracovní činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské distribuční soustavy je nutno konat tuto pracovní činnost (s vynaložením veškerého úsilí) tak, aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti a spolehlivosti jeho provozu či k jeho poškození. Způsob, jak naplnit toto ustanovení zákona, sám energetický zákon účastníku řízení neurčuje, činí jej však plně odpovědným za výsledek. Ačkoliv není správní orgán povinen zabývat se a posuzovat subjektivní stránku věci, je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že úmyslem účastníka řízení zjevně nebylo porušit zákon, k čemuž však v konečném důsledku přesto došlo. Tuto skutečnost považuje správní orgán za polehčující okolnost, kterou zohlednil při stanovení výše pokuty.

Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo v přímé souvislosti se způsobem prováděné činnosti v ochranném pásmu zařízení plynárenské soustavy požadováno a nezvolil pro tuto činnost takový stupeň obezřetnosti a míru opatrnosti, aby k poškození středotlakého plynárenského zařízení nedošlo. Tuto skutečnost vnímá správní orgán jako přitěžující, neboť pokud by si účastník řízení počínal bděle, k narušení plynárenského zařízení nemuselo nezbytně dojít.

Porušení povinnosti vyplývající z ust. § 68 odst. 3 energetického považuje správní orgán za závažné, a to z důvodu účelu dotčené právní normy. Správní orgán zastává názor, že poškozením plynárenského zařízení může být způsoben závažný následek, který může ohrozit spolehlivost a bezpečnost plynárenské soustavy jako takové. Především se jedná o možný únik plynu do ovzduší, možné přerušování dodávky konečným zákazníkům a také možnost, že nedodržením stanovených povinností a právních předpisů může dojít k ohrožení zdraví a života zúčastněných osob. Zejména z důvodu možného ohrožení života a zdraví osob

jsou pro práci v ochranném pásmu stanovena přísná pravidla a podmínky, které se musejí bezpodmínečně dodržovat.

Správní orgán posuzoval také otázku způsobu spáchání správního deliktu. Zejména bylo při posuzování těchto skutečností přihlédnuto k faktu, že zemní práce byly prováděny v ochranném pásmu prostřednictvím strojní mechanizace, což bylo v rozporu s podmínkami provádění zemních prací uvedených ve vyjádření správce plynárenského zařízení, v protokolu o vytyčení plynárenského zařízení a v rozporu se zákonnou povinností počínat si takovým způsobem, aby nedošlo k ohrožení plynárenského zařízení, k čemuž správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti. Naopak za polehčující okolnost bere správní orgán to, že došlo k vytyčení plynárenského zařízení v terénu a k ručnímu odkopání a obnažení plynovodní přípojky.

Správní orgán při stanovení výše pokuty přihlédl také k následkům spáchaného správního deliktu, které jsou vázány na energetickou důležitost předmětného zařízení, a to k úniku plynu do ovzduší a přerušení dodávky konečným zákazníkům. Účastníku řízení je vytýkáno, že poškodil středotlakou plynovodní přípojku PE DN 32, přičemž došlo k úniku zemního plynu do ovzduší v délce 30 minut a současně k přerušení dodávky zemního plynu k jednomu konečnému zákazníkovi. Tyto údaje vypovídají o nízké energetické důležitosti plynárenského zařízení, které účastník řízení narušil, a správní orgán k této skutečnosti přihlédl při stanovení výše pokuty jako k polehčující.

V neposlední řadě se Úřad zabýval taktéž zjištěnou délkou trvání protiprávního stavu. Při poškození výše uvedeného plynárenského zařízení došlo v konečném důsledku k úniku zemního plynu do ovzduší v celkové délce trvání 30 minut a k přerušení dodávky plynu v délce trvání 5 hodin. Tuto skutečnost nemohl však účastník řízení více ovlivnit, neboť vzniklé poškození předmětného zařízení bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. Ke skutečnosti, že došlo k bezprostřednímu nahlášení poškození předmětného zařízení, bylo přihlédnuto při stanovení výše pokuty také jako k polehčující okolnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tento právní předpis poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé,

že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

V neposlední řadě tak správní orgán přihlédl právě k osobě účastníka řízení a jeho majetkovým poměrům. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku, vycházel Úřad při stanovení výše pokuty z výkazu zisků a ztrát ke dni 31. prosince 2011, který je účetní jednotka povinna vyhotovovat v souladu se zákonem č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Z výkazu zisků a ztrát vyplývá, že v účetním období roku 2010 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření vykázal účastník řízení ve výši [REDAKCE] Kč. V roce 2010 dosáhl účastník řízení tržeb za výkony ve výši [REDAKCE] Kč. V účetním období roku 2011 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč a provozní výsledek hospodaření ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž tržby za výkony byly ve výši [REDAKCE] Kč. S ohledem na tyto údaje je zřejmé, že uložená pokuta nemůže být považována za finanční ohrožení podnikání či existence účastníka řízení a nemá tedy likvidační charakter.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranicí zákonného rozmezí.

Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Ve správním řízení je účastníku řízení výrokem II. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 40 000 Kč, a to za spáchání správního deliktu podle energetického zákona. Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ustanovením § 152 správního řádu k předsedkyni Energetického regulačního úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Novotný v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly